Tren

— *Özçiçek* · 24 Kasım 2015

Garın gişesinden aldım bir bilet,Haydi güzel tren,y a r i m e ilet.
Sıradan koltuğa, varıp oturdum,
Manzara güzeldi,seyredip durdum.
Tren hız kazandı,düdük çalarak,
Demir ray üstünde iz bırakarak.
Mesafe uzaktı, k a l ı n ı r s a geç,
Kumanya yaptırdım. adı kokereç.
Mide uykudaydı,doyduğu zaman,
Sade hayallerdi yolda u z a y a n.
İ l g i m kesilmişti, manzaralara,
Yar h a y a l i engel,güzel kırlara.
Peşinde koştuğum hedefim vardı,
T r e n ağırcaydı, öfkem kabardı.
Bu pazar da geçti, beklentilerle,
Y o l a çıkmasaydım,yavaş trenle.
U y a r ı d ü d ü ğ ü ötüyor ama,
Uçan duman gibi,vuruyor cama.
Daha çok yolum var,son durağına,
A ğ ı r yürüyüşle, y a r kucağına.
Yolcular sarsıldı, zaman kaybından,
Kurum vaz geçmiyor,tehir aybından.
B a z ı l a r ı i n d i, vagonlarından,
Kurtulmuş oldular,sabır kahrından.
Lâkin ben yolcu var,fazla çaresiz,
Dünyası karanlık, kalbi haresiz.
D i k k a t s i z almıştı, son biletini,
Acı ö d ü y o r d u, yol d i y e t i n i.
Kaçırılmış o l d u, randevu saati,
Tekrar alamazdı:buluşma vaadi.
İndi i s t a s y o n a, ümit damlası.
Mühim rol oynardı, yar anlaması.
Aşk gönül suyudur, Çiçek meyvesi,
Güneş s ı c a ğ ı d ı r, s e v g i l i sesi.

,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,HAZAN BAH:SAYFA,409...NERGİS iST.İzmir..20 /11/ 1999